

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Rei familiaris acumulator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

accesserit, statim expirat. Huiusmodi enim est impuri amoris conditio, ut cum quis id, quod longo temporis intervallo appetierit, studiosiusq; ambiverit, affectus est, in amando deinceps flaccescere ac refrigerari videatur: plerumq; etiam vel fastidio, vel odio succedente, tam alienus ab amata re fiat, ut nihil magis aversetur. Hinc illæ deceptorum querelæ:

Cui mea virginitas avibus libata sinistrâ?

Hinc illud Demosthenis de Laide. Tanti paniter e non emo. lib. 4. *Hinc* apud Maronem exclamat Dido:

Te propter Lybica gentes Nomadumq; tyranni Extinctus pudor, & qua sola sydus adibam
Odere, infensi Tyrii: te propter eundem Fama prior, cui me moribundam deseris hospes?

Quare Lyfias apud Platonem amantes ait, cum primum libidinem expleverint, collati beneficii penitere, id quod in eo accidit amore: qui turpitudini sit emancipatus. In eo vero, quem neque Plato, neque alius quispiam pro dignitate satis unquam laudavit, longe aliter evenire manifestum est.

DE POLYPO. CAP. XIV.

E Numeratis quæ apud authores, quos legere licuit, habentur, Delphini significationibus, ad Polypum res ipsa, quæ præ manibus est, traducit, ut demum quid sibi velit Delphinus, qui Polypum mordicus apprehenderit, conijcere valeamus.

REI FAMILIARIS ACCUMULATOR. CAP. XVII.

Agyptii sacerdotes hominem, qui rem familiarem ex quibuscunq; rebus, utilibus simul ac inutilibus, nullo discrimine, nulliusque rei ratione habita, congereret, augetque, significare si velent, Polypum pingere soliti sunt. Ille enim cum prodige admodum multa devoret, prudens tamen rei familiaris omnia temere colligit, & convenatur, & in cubili suo recondit, selectisq; utilibus atque consumptis inutilia mox, quippe testas, & Cancrorum crustas, & putamina conchularum, & spinis pisciculorum abigit. Eos Ælianus vehementes ait esse ad vorandum quæcumq; oblata fuerint, esseq; adeo impotentes, ut ne pastu quidem mutuo abstinere deprehendantur: quique in retibus minores inclusi fuerint, majorum escam esse.

Hinc forsitan spectat πολύποδος ἔστι. Polypi mentem abstinere. Vide Plin. 9. c. 29.

OMNIUM ABLIGURITOR. CAP. XVIII.

Quin etiam eum qui aliena abliguerit, & sua mox absumat, notare cum vellent, Polypum flagella curtum & detruncatum effingebant. Afferunt enim authores Ægyptii, Polypum ita famis impatientem esse, ut si alius cibus non suggeratur, quem devoret, propriis flagellis vescatur. Unde dixerit Alcæus: ἔδω δ' ἑμαυτὸν ὡς πολύπους (quem verum citat Athenæus: *Ipsum me comedo ut Polypus*). Hesiodus quoq; ἐν ἔργοις cum Ægyptiis sentiens de Polypo ait, ὁ τ' ἐνόστει ἐν πόδα πίνει, φασί, ἴσο ex ὀφθαλμοῖς πεδὲ vescitur. Præterea Oppianus Halienticis, ἀλλ' ἀγλαφύροισιν ἀνεζόμενοι ἰαλαμπε πῆζαντες δαίνω) ἐὺς πόδας ἢ τε αἰεταὶ ἀλλοτρίας. Id ipsum Ælianus asserit, venatione deficiente suis eum vesci cirris, alii mox pro iis, qui absumpti fuerint succrescentibus: Heledonem autem, ὡλεονασμῶ τ' ἄλ, δ' ἀπὸ ἑαυτῆς ἔδειν. quod semetipsam edat, appellatam, Polypi speciem etymologici Grammatici contendunt. Nam & Pherecratem, summæ autoritatis virum, hæc eadem de Polypo sensisse tradunt. Quin & Carneadem id ipsum agnovisse manifestum, cum Dialecticam Polypum millem esse dicitaret, qui præ fame suamet flagella pasceretur. Eos vero aucta jam doctrina patitiores facios, in suamet opiniones mox grassari, easque destruere: quæ quidem curiosius à me conquirenda fuerunt, quia Plinius Aristotelem secutus id fieri negat: quique reperti sint corrofa habere brachia, id eis à murænis vel congris evenisse asserit, cum quibus assiduum certamen habent. Plutarchus tamen in Aristotelis sententiam super hoc nonnunquam illabatur, cum Ægyptiis tamen hoc idem tradit, qui tam præstantium authorum scripta arguere mendacii vereatur quasi vero non & alia sint animalia, quæ suamet membra in cibum assument, cum Cercopithecos videamus totas interdum sibimet caudas abrodere, quare cautio est, ne qui animalibus huiusmodi delectantur, carnes eos attingere permittant, quia simulatque carnibus assueti fuerint, ejus facii avidiores, morsus in semetipsos ultro convertunt. Id ego cum hæc scriberem, apud Mediceos proceres domi fieri à quodam efferaioris naturæ Cynocephalo quotidie conspiciebam.

Negat Plinius 9. c. 29.

VICTO